

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gonzali Sylveriae, Societatis Iesv Sacerdotis

Godinho, Nicolao

Coloniae Agrippinae, 1616

Ad Indos proficiscitur, & Prouincialis præpositus constituitur. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44032

quod nemo adstantium non vidit? aut vnde euenire potuit, vt manus viderentur cruentatæ, cum non essent? Ego, inquit Turrianus, quid actum sit, definire certò non possum; si mihi liceat pro eximia Gonzali sanctitate aliquid suspicari, dicam, eo fortè ostento significatum, quod in ore multorum est, fore vt vir egregius & Deo maximè carus, fuso pro religione sanguine semetipsum victimam offerat Christo, quem tunc æterno Patri in sacrificio Missæ offerebat. Placuit interpretatio Reginae, cui Gonzali virtus, quam satis notam perspectamque habebat, facile suavit, eo signo gloriosum mortis genus pro Deo obeundæ permonstrari.

Ad Indos proficiscitur, & Prouincialis prepositus constituitur.

CAP. XI.

CAPIT amplissimus Gonzali spiritus vno Lusitanix Regno non poterat. Magis ergo magisque cupiebat diffundi, vt parem votis suis materiã reperiret. Hæc hominem causa impulit, vt longè latèque patentibus adiret orientis solis regiones, vbi ingenti laborum inundatione inexplebilem animi sui sitim insatiaret. Anno igitur à Christo nato M. D. LVI. illo nimirum ipso, quo beatissima Ignatij de Loiola anima vitæ mortalis vinculis soluta ad æternam patriam profecta est, soluit Olysiopone Gonzalus, & per immensam maris Oceani vastitatè plena periculis ac difficultatibus nauigatione, in Indiã contendit, maximum externis æquè & domesticis relinquens sui desiderium. Quæ toto nauigationis tẽpore in naui præstiterit; quantumq; & exemplo & doctrina nautas iuuerit, reputare quiuis secum facilius poterit, quàm possim ego explicare. Prima
illi

46 VITAE GONZALI SYLVERIAE
illi circa agros cura. Iis ministrabat ut seruus; eosdē
ad patientiam & veræ salutis sollicitudinē hortaba-
tur ut pater, solabatur ut frater; cum iisdem deniq;
dolebat, ut mali socius: necessarios ad victum cibos
per se parabat, & ad communē navis focum, quo so-
let fax hominum convenire, portabat ollam; crassa
& rudi tectus lacerna inter vilissimam turbam no-
ctu quiescebat. Denique compertum est nullum er-
gā proximos officium pietatis, nullam demittendi
se se & contemnendi occasionem prætermisisse. In-
ter hæc Mozambicum Insulā felici cursu navis te-
nuit. Excēssione facta, nihil Gonzalus potius habuit
quā ut templum sanctissimæ virginis adiret, & in
eo totū se, & quasdam, quas secum asportabat, B. Vr-
sulæ & sociorū reliquias eidē virginī dicaret. Alte-
ra ab adventu die supplicationem instituit, in qua
illæ ipsæ reliquæ solemni pompa per urbē delatæ,
debite honore colerentur. Litanias ipse linteatus
maiori cum pietate, quā arte decantabat. Ventum
ad Deiparæ domū, ubi cū ingenti campanarū, cym-
balorum, ac tiliarum sonitu, lætitiæ indice excepti
venientis, Tum verò tanto cum apparatu & magni-
ficentia, ut in illis locis, res diuina celebrata, ut cō-
cionem ad vespertinū tēpus differri oportuerit. Ab
ea verò, summo totius populi concursu, habita, ad
Mahumetanos insulæ habitatores statim se Gonza-
lus contulit, ut ijs quoque, si posset, aliquid lucis, &
commodi afferret. Nihil negotij fuit, impiā super-
stitionē sic apertā facere, ut ipsi quoq; impuræ sectæ
cultores eā potuerint agnoscere, & palā fateri. Sed
gens perfida, in avaritiæ, & libidinis coeno prorsus
immerisa, ad vitæ immunditiem difficile emergit.
Paucis diebus in Mozambico vtiliter consumptis,
ubi perficiendæ navigationis tēpus fuit, navim ite-
rum ces-

rum conscendit, & emenso latissimo inter Arabiam atq; Indiam Iacentis maris tractu, Goam peruenit. Cumq; sabbato, sub noctem mediam, Collegium esset ingressus, sequenti statim die concionem habuit in tēplo maximo, tota concurrente & admirante ciuitate. Vbi Gonzalus in India pedem posuit, mox prouinciæ curam suscepit; qua in re ita se gessit, vt neq; domestica illum negotia à procuranda proximi salute quidquam abstraxerint; neq; à demando sibi munere rectè obeundo ista pietatis officia auocârint; neq; vlla siue suorū, siue externorum occupatio ab excolendo veris solidisq; virtutibus animo retardârit. Cōcionari cœpit omnibus dominicis festisq; diebus, tanta populi frequentia & fructu; vt neque locus ad multitudinem capiendam, neq; ad excipiendas pœnitentiū confessiones sacerdotales sufficerent. Cum ex nobilibus plurimi, & quod rarius est, ex militibus non pauci mutata viuendi cōsuetudine, pœnitentiæ & Eucharistiæ sacramenta hebdomadis singulis, raro exemplo, nec dispari cōpendio, frequentare cœperunt. Duo quædam, magni utrūq; ad rē Christianā promouendā mōmēti, ab Indico prætorē, qui tūc erat Frāciscus Barretūs de Lima, Gōzalus petijt. Vnū fuit, vt ij, qab infidelitate ad Christi fidē venerāt, sicut erat in Regijs Mādatis, in omnibus Reipublicę munijs, in quibus aliquid vel utilitatis esset, vel dignitatis, præferrentur cæteris infidelibus, multoq; quam illi benignius & liberalius tractarentur. Alterū, vt diligēter caueretur, ne quis ex toto Gētiliū grēge intra Goanā vrbē palā aut occultè profana sacra faceret. Prætor, vt erat prudens ac pius, utrūq; facilis libēsq; concessit. Principio igitur, Gōzalo instigante, sedulò curatum, vt quamprimum omnia tum vilia, tum honorifica Reipub. munerā, quæ in-

quæ infideles gerebant, ab ipsis ablata, & aliquo siue utilitatis, siue honoris aucta incremento nouis Christianis conferrentur. Deinde præconis voce edictum, ne quis omnino, cuiuscunq; esset dignitatis, fortunæ, conditionis, auderet Gox gentilicos ritus aut cæremonias publicè priuatimve vsurpare; si quis secus faceret, grauissimas eum poenas liturû.

Ad rem Christianam apud Indos tuendam, & amplificandam vehementer animum intendit.

CAP. XII.

QUANTVM hisce legibus res Christiana promotâ sit, inde perspicui potest, quod cum antea ad paucos religionem nostram amplecterentur, ut Frânciscus Rodericius Goani collegij Rector dicere esset solitus, optare se, ut quot in anno dies sunt, tot saltem in eo Christiani fierent; illo tamen ex tẽpore tam ingentes hominum greges in Ecclesiæ caulas turmatim ingressi sunt, ut paucos intra dies octoginta quatuor supra octingentos, primis verò duobus à Gonzali aduentu annis, cum magna fidei estimatione ad tria millia veritati adhæserint. Fuit in his ex Mahometana superstitione Mealis cuiusdâ Decanij Regis cõsanguinei filia, foemina clarissima, iniquissimè ferente & maximè repugnante patre, impuræ sectæ sic addicto, ut in ea colenda & propugnanda nemo illo ijs in locis aut prior esset, aut ardetior. Cæterû de huius virginis magnanimitate & constãtia, de parentis Mealis furore, de eximia prætoris Barreti in illa adiuuanda, & isto compescendo prudentia & dexteritate, satis eã sint quæ alij luculenter scripsere. Ad alliciendõs autem ad Christi fidem

dem